

Vzpominas?

Petr Muk

Vstávej
půjdem
pozpátku
tou cestou

Poslední závoj zbyl a sucho tam
kde býval pramen
vlny příliv
ohlazují kámen
svět se nezboří i když možná se to nezdá
sochy nepláčou a slunce svojí cestu nevzdá

Závoje spálené tmou v prachu dnů
a zvláště nás dvou
tak nečekej vždyť kámen co tu zbývá
lá lá lá lá lámej dál
hvězdáři písek do očí
v běhu tvém svět se zatočí
protože vím že závoj ještě zbývá
lá lá láskou jej odkrej

Ještě vzpomínáš jak jsme umírali touhou
to jsme před sebou měli ještě cestu dlouhou
dveře zamčené jsme otvírali pádem
skoky do víru oba jsme věřili že zvládnem

Závoje spálené tmou v prachu dnů
a zvláště nás dvou
tak nečekej vždyť kámen co tu zbývá
lá lá lá lá lámej dál
hvězdáři písek do očí
v běhu tvém svět se zatočí
protože vím že závoj ještě zbývá
lá lá láskou jej odkrej

Závoj když spálíš
o den snad oddálíš
vždyť víš že kámen lámat máš..